

РЕШЕНИЕ

№ 1951

гр. София, 26.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **12352** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Патентно ведомство на Република Б. срещу решение от 22.10.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по н. а. х. д. № 12917/2012г. С решението си СРС, 105-ти състав е отменил изцяло Наказателно постановление /НП/ № 67 от 22.03.2010г. издадено от директор на дирекция „Правно осигуряване, международно правоприлагане и спорове” в Патентно ведомство на Република Б. /ПВ/.

Наведените касационни основания са за постановяване на обжалваното решение при нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), въведено от касатора като неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Касаторът твърди, че с определение на АССГ делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия, независимо от факта, че е била изтекла абсолютната погасителна давност. Твърди се, че въззивния съд не е изпълнил указанията на съда и не е изследвал на кого е връчено НП при условията на отказ. Изложени са и съображения относно отнетите стоки, като се твърди, че въпреки изтеклата давност съдът не е следвало да отменя изцяло НП, а да се произнесе относно веществените доказателства. Моли съдът да отмени решението.

Ответникът М. М. П. не изразява становище по спора.

Ответникът К. С. П. по съображения изложени в писмено становище оспорва касационната жалба. Твърди, че е изтекла абсолютната давност изключваща

административно – наказателната отговорност. Моли съдът да отхвърли жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище да се отхвърли касационната жалба. Сочи, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения.

Към датата на приключване устните състезания пред въззивния съд, а следователно и пред настоящата инстанция, са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр с чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, за които съдът следи служебно, доколкото чл. 11 от ЗАНН по въпросите, касаещи давността, препраща към Наказателния кодекс /НК/. Изтекла е предвидената в закона абсолютна давност. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (в редакцията му към момента на извършване на твърдяното нарушение), вр. чл. 11 ЗАНН административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. В случая административното нарушение е извършено на 25.09.2009г. видно от НП. Към датата на извършване на твърдяното нарушение абсолютната тригодишна давност - чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /редакция до изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ е изтекла на 29.09.2012 г. Разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е материалноправна и за нея са приложими правилата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН - за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила в момента на извършване на нарушението, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби - прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С изменението на разпоредбата на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ДВ, бр. 26 от 2010г., в сила от 10.04.2010г./ се удължава срока от 2 на 3 години, а оттук и срока на абсолютната давност- от 3 години на 4 години и 6 месеца /чл. 81, ал. 3 НК/. В този смисъл изменението на разпоредбата чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е неблагоприятно за нарушителя и не може да се прилага за нарушения, извършени до 10.04.2010г. С изтичането на давностния срок се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно към момента това правомощие следва да се счита погасено и доколкото то е свързано със самия процес и с неговата допустимост, изтичането на давността налага прекратяване на административнонаказателното производство. Не се споделят от настоящата инстанция доводите на касатора относно неизпълнение от въззивния съд на указанията, дадени му с определение № 5806/11.09.2013г. Видно от мотивите на определението, съдът е приел, че оформеното връчване при отказ е нередовно, НП не е връчено по надлежния ред и не следва да се приема като влязло в сила. За въззивния съд липсват указания за изследване на обстоятелствата при връчване на НП и неговото влизане в сила, както твърди касаторът.

По отношение на веществените доказателства: Съдът не споделя доводите изложени от касатора, че изтичането на абсолютната давност по отношение на извършеното нарушение по чл. 65, ал. 1 Закона за промишления дизайн, макар да е процесуална пречка за ангажиране на отговорността на извършителите не може да се прилага като основание за връчване на веществените доказателства. Изтичането на абсолютната давност влече след себе си отмяна на издаденото НП и прекратяване на административнонаказателното производство. Нормата на чл. 65, ал. 4 ЗПД, не предвижда отговорност само относно отнемане на вещите в полза на държавата, без да има нарочен акт за това. Противното би означавало да се образува административнонаказателно производство по отнемане на вещите в полза на държавата, без да има започнато такова по установяване на административно нарушение. Това следва от нормите на чл. 41 от ЗАНН и чл. 65, ал. 4 ЗПД. В този смисъл и съдебна практика на АССГ – Определение № 1022/27.02.2014г. по дело 10755/2013г. Аргумент в подкрепа на становището на настоящия състав на АССГ, че отнемането в полза на държавата е свързано с наличието на влязло в сила НП е и разпоредбата на чл. 80 ЗАНН, чието систематично място е в раздел IX на ЗАНН – „Изпълнение на наказателните постановления и решения на съда”. Предпоставка за изпълнението на НП, включително отнемане в полза на държавата е влизане в сила на НП, с което то е постановено.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Същото се явява законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.10.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по н. а. х. д. № 12917/2012г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.